

Welk soort onderzoek wordt gefinancierd (bijvoorbeeld onderzoek op gebied van behandelingstechnieken, therapie, medicijnen)?

Hoeveel subsidie — als er subsidie wordt toegekend — wordt toegekend aan European Alliance of Muscular Dystrophy Associations (EAMDA)?

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(27 februari 2002)

De Commissie heeft geen gegevens over de subsidie voor spinale musculaire atrofie (SMA), spierdystrofie (MD/DMD) of neuromusculaire aandoeningen in de verschillende lidstaten.

Binnen het programma „Kwaliteit van het bestaan en beheer van de biologische hulpbronnen” van het vijfde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) zijn er drie projecten op het gebied van spierziekten, twee met name voor onderzoek naar diagnose en therapieën en één voor onderzoekmanagement, voor financiering geselecteerd:

- QLRT-1999-00870: „Genetic resolution of myopathies: European cluster”; subsidie: 2,4 miljoen €;
- QLG2-1999-00660: „A functional genomics study of lysyl-tRNA synthesis as a target for the diagnosis and treatment of microbial infections and mitochondrial myopathies”; subsidie: 1,4 miljoen €;
- QLK3-2000-01038: „Disease insights from single cell signalling”; subsidie: 907 312 €.

In het verleden zijn binnen het derde en vierde kaderprogramma verschillende van dergelijke projecten gefinancierd. Meer details over alle projecten kunnen worden gevonden door te zoeken op de Cordis-website: <http://www.cordis.lu/en/home.html>.

Daarnaast heeft het DG „Gezondheids- en consumentenbescherming” onlangs (in 2000) een subsidie van 128 000 € toegekend aan een project met als titel: „Muscle diseases — prototype of rare and disabling disorders: creation of a European information network” (project nr. 2000/RD/10003). Meer details over dit project zijn te vinden op de website: http://europa.eu.int/comm/health/ph/programmes/rare/proj1_en.pdf.

De EAMDA heeft de afgelopen drie jaar geen bijdrage van de Commissie ontvangen.

(2002/C 172 E/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0026/02

van Maurizio Turco (NI) aan de Commissie

(15 januari 2002)

Betreft: Opheldering over het antwoord op schriftelijke vraag P-2886/01 betreffende Noord-Zuidssamenwerkingsprogramma's op het gebied van de drugsbestrijding

De Europese Commissie schrijft in haar algemeen verslag van 1997 dat de Raad met Verordening (EG) nr. 2046/97⁽¹⁾ van 13 oktober 1997 voor een rechtsgrondslag heeft gezorgd voor begrotingslijn B7-6210 betreffende de Noord-Zuidssamenwerking op het gebied van de bestrijding van drugs.

In lid 1 van artikel 11 van deze verordening wordt het volgende bepaald: „Na elk begrotingsjaar dient de Commissie een jaarverslag in bij het Europees Parlement en de Raad, dat een overzicht bevat van de tijdens het begrotingsjaar gefinancierde acties en een evaluatie van de uitvoering van deze verordening tijdens het begrotingsjaar. Het overzicht bevat met name gegevens over de partners waarmee uitvoeringsovereenkomsten of -contracten zijn gesloten.”

Volgens artikel 12 van de verordening moest op 24 oktober 2000 „een algemene evaluatie” ingediend worden „van de in het kader van deze verordening door de Gemeenschap gefinancierde acties, welke evaluatie vergezeld gaat van voorstellen voor de toekomst van de verordening en, zo nodig, voorstellen voor de wijziging of intrekking daarvan”. De Commissie zegt er in 1999 mee te zijn gestart en er in januari 2000 concreet mee te zijn begonnen. Op 20 december 2001 had de Commissie nog niets ontvangen, naar verluidt wegens problemen bij de geselecteerde partner; verwacht werd dat alles voor het eind van het jaar bij de Commissie zou zijn aangekomen.

In haar antwoord op de schriftelijke vraag P-2886/01 ^(?) zegt de Commissie dat er voor de begrotingslijn voortaan een rechtsgrondslag bestaat.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden;

- welke partners hebben aan de selectie deelgenomen? Hadden deze al eerder evaluaties uitgevoerd binnen de Europese instellingen en zo ja, welke? Welke partner is uiteindelijk geselecteerd? Is er klacht tegen ingediend wegens niet-naleving van de overeenkomst en zo niet, waarom?
- Wat zijn de uiterlijke termijnen voor de indiening van de jaarverslagen als bedoeld in lid 1 van artikel 11?
- Wat is de rechtsgrondslag van begrotingslijn B7-6210?

⁽¹⁾ PB L 287 van 21.10.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 147 E van 20.6.2002, blz. 61.

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(18 februari 2002)

Ingevolge artikel 12 van Verordening (EG) nr. 2046/97 van de Raad van 13 oktober 1997 betreffende de Noord-Zuid-samenwerking op het gebied van de bestrijding van drugs en drugsverslaving ⁽¹⁾ is de Commissie de procedure gestart voor de selectie en de aanwerving van een consortium met het oog op de uitvoering van de door de Verordening vastgestelde evaluatie. Tien consortiums hebben geantwoord, zeven zaten in de preselectie en zes hebben een offerte ingediend. De keuze is gevallen op het bedrijf Sorgem (F) waarvan de technische en financiële offerte het voordeligst was. De evaluatie is in januari 2000 gestart. Dit bedrijf is in het verleden al eens geselecteerd in het kader van andere door de Commissie uitgeschreven aanbestedingen.

Na de presentatie van het verslag van de 1e fase „Documentaire analyse” in juni 2000 (binnen de vastgestelde termijnen) hebben enkele interne problemen van de partners van het consortium geleid tot een cumulatie van aanzienlijke vertragingen en het verslag van de 2e fase „Evaluatie ter plaatse” was dan ook pas in juli 2001 gereed. In verband met deze situatie heeft de Commissie de mogelijkheid overwogen om het contract met het consortium te beëindigen en een nieuwe aanbesteding uit te schrijven, maar er vervolgens toch de voorkeur aan gegeven met hetzelfde consortium door te gaan gezien de voortgang die met het werk was geboekt en de tijd die nodig was om weer een nieuwe onderneming aan te werven. Niettemin is er, ondanks het feit dat er verschillende brieven, waarvan één aangetekend en enkele mededelingen van de Commissie werden verzonden, nog grotere vertraging ontstaan met het uitbrengen van het verslag van de 3e fase „Synthese, conclusies en aanbevelingen”. Na een laaste aanmaning van de Commissie heeft het consortium zich ertoe verbonden de evaluatie voor het eind van 2001 af te ronden.

De firma Sorgem is helaas niet in staat gebleken het verslag van de 3e fase uit te brengen.

Tenslotte heeft de Commissie op 27 december 2001 een brief van het consortium ontvangen waarin het verzoekt „ontslagen te worden van zijn contractuele verplichtingen aangaande dit dossier”. Op dit moment wordt het dossier bestudeerd om te beoordelen welke stappen tegen de contractant ondernomen kunnen worden.

Bovendien is de Commissie op zoek naar een deskundige die in staat is het reeds voltooide werk volledig over te nemen om zo spoedig mogelijk over te gaan tot het opstellen van het verslag „Synthese, conclusies en aanbevelingen”.

De rechtsgrondslag van begrotingslijn B7-6310 blijft Verordening (EG) nr. 2046/97 van de Raad betreffende de Noord-Zuid-samenwerking op het gebied van de bestrijding van drugs en drugsverslaving, waarin geen datum vermeld wordt waarop de geldigheidsduur afloopt.

(¹) PB L 287 van 21.10.1997.

(2002/C 172 E/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0028/02
van Joost Lagendijk (Verts/ALE) aan de Commissie

(15 januari 2002)

Betreft: Uitspraken commissaris Bolkestein over belastingharmonisatie

Zondag 6 januari 2002 heeft commissaris Bolkestein zich tijdens een televisie-interview laten ontvallen weinig kans te zien de belastingtarieven binnen de Europese Unie geharmoniseerd te krijgen. De heer Bolkestein presenteerde zich als groot voorstander van een minimalisering van onderlinge verschillen in accijnzen en BTW-tarieven. Desalniettemin voorziet hij dat pogingen hiertoe zullen sneuvelen door de benodigde unanimiteit van de besluitvorming. Met vijftien lidstaten zal het al moeilijk zijn iedereen op één lijn te krijgen, met mogelijk 25 landen verwacht hij dat het schier onmogelijk is.

Waar de commissaris wellicht te weinig mogelijkheden onderkent, is besluitvorming volgens het instrument van versterkte samenwerking. Ontegenzeggelijk heeft deze oplossing ook zijn zwakke kanten. Zo zal het voor de deelnemende lidstaten een minder aantrekkelijk alternatief zijn, vanwege de schijnbare vrijheid die de regeling voor de achterblijvende landen betekent. Verwacht mag worden dat, mits sprake is van een zeer kleine groep achterblijvers, een dergelijke oplossing toch tot bevredigende resultaten kan leiden. Dit argument wordt door verscheidene lidstaten ook aangedragen in hun steun voor het instrument van versterkte samenwerking bij besluiten over de ecotaks.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

- Heeft de Commissie definitief afscheid genomen van haar voornemen om de diverse belastingverschillen tussen de Europese lidstaten te minimaliseren ten behoeve van een meer effectieve werking van de Interne Markt?
- Heeft de Commissie overwogen om te kiezen voor het alternatief in de besluitvorming waarbij wordt gebruikgemaakt van het instrument van versterkte samenwerking in een welwillende kopgroep van lidstaten (zoals ook door velen gepleit bij de besluitvorming rond de invoering van de ecotaks), en zo nee, waarom niet?
- Heeft de Commissie andere alternatieven voor handen om wel tot een besluit te komen omtrent het minimaliseren van de belastingverschillen tussen de Europese lidstaten, en zo ja, welke zijn dat?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(8 februari 2002)

In haar mededeling „Fiscaal beleid in de Europese Unie: prioriteiten voor de komende jaren” (¹), die op 28 mei 2001 is goedgekeurd, stippelt de Commissie haar beleid uit betreffende de terreinen waarop een verdere belastingharmonisatie noodzakelijk is en inzake de versterkte samenwerking en niet-wetgevende instrumenten als middel om de communautaire doelstellingen van het fiscaal beleid te verwezenlijken.

In verband met de versterkte samenwerking stelt de mededeling het volgende:

De mogelijkheden voor nauwere samenwerking tussen subgroepen van gelijkgestemde lidstaten, ingevoerd door het Verdrag van Amsterdam en nader uitgewerkt in het Verdrag van Nice, kunnen in bepaalde gevallen ook worden gebruikt. Dit is met name zo voor fiscale beleidsterreinen waar besluiten in de Raad ook op de lange termijn via unanimiteit tot stand moeten komen. Het moet hier gaan om afgebakende beleidsterreinen, zodat de lidstaten geen beleid kunnen uitkiezen naar gelang het hun het beste uitkomt. Dankzij het in Nice genomen besluit kan de Commissie de Raad voorstellen een groep van acht of meer lidstaten nauwer te laten samenwerken, nadat de Raad hieraan met